

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnia huius Aeui
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripertitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

XXII. An reicta ex peccato originali Vulnera sint ipsum originale peccatum
ac damnent; nisi Deus ea Non Imputet?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

substantialiter Adam fuissest post lapsum, quam ante fuerat. &c.

DICO AD I. Scripturā figuratē loquitur, cum de peccato verbis substantiam significantibus vtitur; sic Cor est cogitatio cordis; *vetus homo* est *vetus*; *corpus peccati* est congeries peccatorum; &c.

AD II. Fac ista ita esse; non sunt tamen: nihilominus non sequitur, peccatum orig. aut concupiscentiam esse substantiam, seu fontem omnis peccati.

AD III. Kemnitio insolubile. At pugnanscum lege Actio est accidens, non substantia; & accidens priuatum, non posituum, id est earentia restitudinis. Et actio non est homo agens: quare nec peccatum est homo peccans.

AD IV. Imago Dei est natura animæ; & ea non est amissa per peccatum, aut transformata, vt Origenes errauit: teste Epiph. her. 6. 4. proinde nec peccatores gerunt naturam diaboli.

QVÆSTIO XXI.

*An peccatum Originale sit
Actuale?*

LUTHERANI multi aiunt, nilque distinguunt: vt Lutherus in Assert. art. 3. Impossibile ait, vt fomes sit absque actuali peccato. Ibid. *Originale peccatum, ut omnia peccata, ita & incredulitas est.* Art. 2. Fomes, seu Concupiscentia est peccatum orig. In Gen. 2. Pec. orig. est incredulitas, desperatio, &c. Ideo fomes est verè peccatum actuale.

Melanch. in Lōcis anni 1522. *Pec. o. c. nativa propensio, & genialis impetus & energia, qua ad peccandum trahimur, propagata ab Adam &c. Scriptura non vocat hoc orig. hoc actuale: Est enim & orig. pec. planè actualis quedam cupiditas.*

Kemnitius ad sess. 5. pag. 456. Similiter primum mentis in utero motum esse rem malam; vt & deliberatus.

AVTOR. Pec. originale non est actuale: Nec infantes concepti vel nativum habent mentis seu bonum, seu malum; neq; vel primos motus. Quia S. Aug. l. 1. de pecc. merito. c. 35. ridet Pelagianos quosdam, id fabulantes actualia esse peccata: vt contrarium Scripturæ, Rom. 9. Cum nondum natuissent, aut aliquid boni egissent, aut mali, sc. Iacob & Esau. Deut. 1. Filij, qui ignoranti distantiam boni & mali.

Sed variant ideo, dicuntq; ; p. o. est actuale, i. actualis priuatio seu defectus rei, quæ debet adesse, sc. iustitia or. i. & actualis positio infirmitatis, & aliorum affectuum, quæ deesse debent. Rechè hoc; male istud, Pec. orig. est actuale.

QVÆSTIO XXII.

*An reicta ex pec. orig. Vulnerasini ipsum
Originale peccatum, ac damnent;
nisi Deus ea non im-
putet?*

LUTHERANI, itemque CALVINIANI communiter affirmant: Lutherus in assert. art. 2. Melanch. in Lōcis. Concupiscentiam naturā suā esse reatum ait. Sic & Kemnitius, ceterique communiter.

CALVINVS, Inst. 2. c. 1. §. 8. Sic definit pec. or. Hæreditaria natura nostra prauitas & corruptio, que primum facit reos ira Dei; tum etiam opera in nobis profert, que Scriptura vocat opera carnis:

earnis: (Non omnino male:) Atq; id est propriè quod à Paulo sèp[er]ius peccatum nominatur. 1. Rom. 6. 7. scilicet concupiscentia. Malè, hæreticè Paulum interpretatur. Sic & Martyr in Rom. 5. ait pec. or. esse priuationem reëstitutio[n]is & potentiarum; dein & positivam propensionem ad malum. Si quaras, An sit peccatum, quod manet in Regeneratis? Respondemus Esse.

S VADENT. istis. 1. Rom. 6. Non regnet peccatum in vestro mortali corpore, quasi dicat semper est in eo, licet non semper regnet. ad obediendum concupiscentius vestris. Item Rom. 7. Peccatum non cognoui, nisi per legem: Nam Concupiscentiam nesciebam, nisi lex diceret, Non concupisces. Item Rom. 7. Lex spiritualis est; ego autem carnalis sum, vendundatus sub peccato. &c. Quododoi facio; & mente seruio legi Dei. Item Rom. 7. si, quod nolo, facio; consentio legi, quia bona est: ergo motus etiam inuoluntarii sunt peccatum. 2. Gen. 6. 8. Cuncta cogitatio cordis humani intenta est ad malum omni tempore. Psal. 18. Delicta quis intelligit? Ierem. 17. Prauum est cor hominis. &c.

3. Rationes: Deus Concupiscentiam in baptizatis odit. Rom: 7. Quododoi facio. 4. Christus, Heb. 4. Per omnia tentatus, absque peccato: nam Concupiscentiam carnis non assumpsit 5. Martyr. Omne, quod non est conforme legi diuinæ, peccatum est: talis est humanae depravatio naturæ. &c. Porro calumnias vide in Antipap. Mend. p. 4. q. 1.

A V T O R. Concupiscentia, vt est in se, non potest ullam habere peccati rationem; non solum quia non imputatur; sed etiam quia imputari non potest.

1. Quia defectus integræ naturæ nō tollitur per baptismum: at peccatum tollitur. Exo. 34. Qui auferit iniquitates & peccata. Pl. 50. Dele iniquitatem meam. Isa. 27. Dimittetur iniquitas Iacob, ut auferatur peccatum eius, &c. Vide in Anti-christo. p. 4. q. 13.

2. Quia peccatum propriè est de-

fectus perfectionis hic necessariæ, vt à morte statim ineatitur beatitudo: Est enim defectus à lege Dei præscriptæ perfectionis in ordine ad beatitudinē: At talis non est integræ naturæ defectus; alioquin nullus omnino posset à morte continuo saluari, & male cupisset Paulus, Phil. 2. Cupio dissolui, & esse cum Christo.

3. Quia Iac. 1. Concupiscentia cum conceperit, parit peccatum: ergo ipsa in se nō est peccatum: sed parit per motum Suggestionis, Delectationis, & Consensus; Peccatum verò cum consummatum fuerit, generat mortem.

Caluinus ait: parit peccatum, scilicet operis actuale: Consummatum, id est, totius vitæ cursu completum.

At hæc noua ipsius est fictio: dicit; non docet. Iacobus autem loquitur de actu peccandi, non de vitæ cursu continuato. Ita S. Patres. &c.

4. Ratio persuadet. 1. Quia concupiscentia est affectus & pœna peccati orig. sicut & mors. ergo nō est ipsa p. orig. sic Aug. l. 5. in Julianum. c. 3. 2: Idem ibid. Si quis nasceretur non ex Adam, cum Concupiscentia, hæc non esset peccatum ex se: nil enim merè naturale est peccatum: ergo neque nunc est eadem peccatum: quia necessarium & continuum esset peccatum, idque autore Deo. Sicque foret infelior homo bestiis, quæ concupiscunt, & non peccant. Neque Christus nos verè, sed tantum Non imputat, liberasset. At Ioan. 8. Si vos Filius liberavit, verè liberi eritis.

DICO AD I. Concupiscentia in re-natis, quatenus integræ iustitiæ caret, vocatur ab Apostolo peccatum, non pro-

propriè, sed figuratè per metonymiam: quia est Effectus peccati orig. & Causa peccati actualis, ad hoc inclinando.

Quærit Illyricus, Quia audacia præsumat Trid. Conc. tam impiam glossam assuere Apostolo?

DICO I. Quia sciuit peccatum esse apud Apostolum ὅμονυμον. teste S. August. l. 6. in Julianum, cap. II. & l. 1. de nuptiis, c. 23.

2. Deinde sic explicare cogimur; alioquin ibidem sibi contradiceret Apostolus dicens Rom. 6. nos per baptismum mortuos peccato, & vivere Deo: Mortificatos legi pCorpus Christi, c. 7. &c. De concupiscentia vero contraria pronunciat.

3. Postea. Non ideo concupiscentia est peccatum, quia repugnat legi mētis: nam & Caro, Mundus, Dæmon repugnant eidem.

4. Ad huc Id solum est formaliter peccatum quod Legi formaliter repugnat, id est in ea prohibitum est: at Concupiscentia in se non est illa legesic prohibita: Vnde nō dicitur; Non sit; sed Non regnet in vobis ad obediendum concupiscentijs eius.

5. In hoc autē: Non cōcupisces: prohibentur non motus primi; quia non sunt in potestate nostra; vt pote merē naturales: Sed voluntarii interdicuntur soli.

AD II. Loquitur ibi de tunc viuentibus secundum carnem tantum, deque actualibus peccatis eorum. Sicq; & alibi alij, deque pronitate ad malum innata.

AD III. Non odit ut peccatum actu; sed ut languorem ex pec. orig.

relictum: odit ergo eam metonymicè.

AD IV. Christus nec Ignorantiam assumpsit naturæ communem: ergo ut hæc non est peccatum; ita nec Cōcupiscentia. Solū alius assumpsit eas miseras, quæ ad Redemptionem conferre poterant.

AD V. De pec. in genere, verum est: At de peccato in moribus actu, restringidebet propositio ad conformitatem legis, præcipientis actus morales: Alioquin peccata naturæ erunt propriè peccata, & punienda: quod absurdum. Sic & minor vera est, de lege ingenere; falsa, de lege aliqua in specie quid prohibente; nam huius prævaricatio est certum peccatum actualis.

QVÆSTIO XXIII.

Quid & Quale sit peccatum originale?

LUTHERO-CALVINISTÆ duo assentunt.

1. Ipsam Concupiscentiam, per se solam, nulla superaddita morbida qualitate.

2. Idque etiam post acceptum Baptismum; esse ipsum peccatum originale. Sed breueriter, satque refutati sunt suprà.

AVTOR. I. Pec. Or. non est Morbida Qualitas; quæ peccantis Ad carnem infecisset, ac per generationē transfusa generet spiritalem in anima. Qualitatem morbidam, qua voluntas inclinetur ad concupiscentia Sensibilia contra rationem. Hacque in Sensualitate residētem dici *Malum in carne habitans*, Rom. 7. Non est ita,

licet